

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118650

§. 119. Montpenseriae, & Nemorsiae Ducissarum jubilus post Regis mortem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67246)

Sæcul. XVI.
A.C. 1589

hora pomeridiana, recitato quinquagesimo psalmo animam exhallabat, postquam nonnisi trigessimum octavum ætatis suæ annum, decem Menses, & tredecim dies vixerat. Corpus ejus Compendii in Ecclesia sancti Cornelii usque ad annum Domini millesimum sexcentessimum decimum depositum quiescebat, postea vero in Templo sancti Dionysii sepultum fuit: porro cum ex Ludovica Lotharingica, quam anno Christi millesimo quingentesimo septuagesimo quinto die decima quinta Februarii duxerat, nullas proles reliquisset, hinc Regni jus ad Borbonios utpote hæredes proximos devolvebatur, proin extincta erat stirps Valesiorum, qui per centum sexaginta, & unum annos a Philippo VI. cognomine Valesio Franciæ sceptrum rotaverant.

§. CXIX.

Montpenseriacæ, & Nemorsiacæ Ducissarum jubilus post Regis mortem.

*Mem. d'Étoile t. I.
pag. 287.*

Quantumvis Rex nonnisi secunda post meridiem hora e vivis excessisset, mortis tamen rumor in vulgus jam matutino tempore die secunda Augusti spargebatur: ut ergo fœderati ob hujus Principis obitum lætitiâ suam palam facerent, viridis coloris vestibus sese indue-

induebant, Ducissa vero Montpenferia Sæcul. XVI.
A.C. 1589.
illum, qui præ ceteris prior hujus cæ-
dis nuntium attulerat, tam gratanter
exceptit, ut in ejus amplexum ruens
dato osculo diceret: „Salve sis amice!
„estne verum, quod nequam ille, ac
„perfidus, & tyrannus perierit? Ma-
„gne Deus! quanta afficior lætitia: porro
„id unice doleo, eidem ante mor-
„tem significatum non fuisse, quod
„ego ipsum occidi jusserim.„ Postea
ad Nobiles puellas suas conversa aje-
bat: „quid vobis videtur: nonne caput
„meum nunc tandem firmo nititur ful-
„cro, nam haud amplius titubat, prout
„antea semper nutare, mihi videbatur.„
Eodem momento eadem Ducissa Ne-
morsiam Matrem suam visum ibat, at-
que ambæ conscenso curru per omnes
plateas, & foras, ubi populi concursus
erat, ambulatum venerant, adstantibus
inclamantes: „Bona nova, amici mei,
„bona nova, Tyrannus noster periit,
„nec amplius in Francia superstes est
„Henricus Valesius.„ Quinimo referunt
nonnulli, quod Nemorsia ad Fratres
Minores unacum Montpenferia conten-
dens, ac supra Aræ majoris gradus stans
sermonem ad populum habuerit, ve-
spere autem ubique festivos ignes ac-
cendi jusserit.